

Kajdi Alexandra¹

A FŐNÉVI TÖBBES SZÁM SÉMÁJÁNAK VIZSGÁLATA ÁLSZAVAKON

Abstract

The current study aims to investigate what features contribute to the extension of the plural noun schema in Hungarian language. Based on the cognitive notion of the holistic mental lexicon the variables contain the defining properties, the type frequency of the schema and the category of the inflected nonsense nouns produced by 12 native speakers. The results reveal that significant correlation can be observed between the defining properties and the frequency, also between the frequency and the dominance of the identical solutions. Therefore it is highly predictable how certain schemas are adopted to new linguistic items.

Keywords: *mental lexicon, the functional-cognitive aspect, scheme, the plural forms of nouns, non-existent word*

Kulcsszavak: *mentális lexikon, funkcionális-kognitív szemlélet, séma, főnévi többes szám, nem létező szó*

1. Bevezetés

A szavak elméleti reprezentációja már évtizedek óta foglalkoztatja a kutatókat (lásd. Meara 1983: 1–8). A **mentális lexikon** vagy **mentális szótár** kifejezés az elmében lévő szavak tárházára utal (vö. Aitchison 1993: 27). Ugyanakkor ez a hétköznapi értelemben vett szótártól eltérően nem pusztán szavak és azok magyarázatának statikus gyűjteménye: számos más információ típus is hozzátartozik a mentális lexikonhoz, úgymint a szóbeli vagy írott forma, a grammatikai tulajdonság, a referencialitás, a képiség és fogalmiság és az egyes szavak kapcsolatrendszere (Lukács et al. 2014: 167–250 és vö. Gósy 2005: 193). A mentális lexikon így egyrészt valószínűsíthetően nyelvspecifikus (Navracsics 2007: 14), másrészt dinamikus, tehát az egyes beszélők esetében is folyamatosan változik életük során.

A szakirodalomban alapvetően két táborra oszthatók a nyelvészek attól függően, hogyan képzelik el a tárolás problémakörét és hogyan határozzák meg, mi tartozik a mentális

¹ Kajdi Alexandra PhD-hallgató, ELTE Alkalmazott Nyelvészeti Doktori Program;
alexandra.kajdi@gmail.com

lexikonhoz (vö. Pléh–Lukács 2014: 167–250). Az első a formalista hagyományokba illeszkedő Pinker és Price-féle **kettőtárolás-modell** (1991: 230–251), melyben a mentális lexikon és a mentális nyelvtan elkülönülnek egymástól mind felépítettségük, mind funkciójuk szempontjából (vö. Ullman deklaratív és procedurális memóriarendszer 2004: 231–270).

A másik irányzat a **funkcionális-kognitív** nyelvészek körében elterjedt holista szemlélet, mely mindent a mentális lexikonhoz rendel. Ennek alapja, hogy nézetük szerint a nyelvtan és a lexikon között nem húzható meg éles határ: egyazon skálán helyezkednek el, közöttük a különbség csupán fokozati jellegű (Langacker 2009: 2). A nyelv minden szinten tapasztalati-alapú pszichológiailag bevéődött és konvencionalizálódott **szimbolikus egységekből** áll (Langacker 2008: 15). Tehát a mentális lexikonban a toldalékolt formákat nem szükséges alkotórészeikre bontva tárolni, hiszen morfológiai szerkezetük kirajzolódik abból a szemantikai és fonológiai kapcsolatrendszerből, amelyet a lexikon többi szavával létesítenek (Bybee 1995: 429, 1998: 421–435, 2010: 23, 2013: 49–69). A nyelvhasználatot elsősorban a **sémák** és az **analógia** működteti (Schmid 2007: 117–138, Tuggy 2007: 82–116). A séma fölérendelt fogalom, amely több specifikus fogalom közös vonásainak megragadásából jön létre, és amely kiterjeszthetővé válhat további példányokra is.

A kiterjesztheséget elsősorban két tényező befolyásolja (Bybee 1995: 429):

- a séma meghatározó tulajdonságai
- az erőssége, mely a sémát erősítő elemek számából származtatható

A továbbiakban a holisztikus tárolás koncepcióját elfogadva ennek a két szempontnak a mentén kerülnek elemzésre a főnévi többes számú konstrukciók a magyar nyelvben.

2. Kutatási cél, kérdések, hipotézis

Jelen tanulmány egy korábban már megjelent kutatás új fejezeteként olvasandó. Az eredeti vizsgálat célja magyar anyanyelvűek és magyarul A1-es, illetve B2/C1-es szinten tanulók mentális lexikonjának összehasonlítása volt 10 nem létező szó/álszó által, melyet egy WUG-tesztben kellett inflektálniuk a kísérlet résztvevőinek (a kísérletről bővebben lásd. Kajdi 2016: 93–104).

Jelen munka célja egy eddig még publikálatlan szempont: a kiterjesztheséget befolyásoló tényezők statisztikai vizsgálata az anyanyelvi beszélők körére szűkítve (mivel a nyelvtanulók esetében nem állnak rendelkezésre korpusz-alapú gyakorisági adatok). A fő kérdés: mi befolyásolja egy adott séma adaptálhatóságát, azaz megjósolható-e egy nem létező szóalak inflektálási mintázata a létező szavakon mérhető kidolgozottsági szint és típusgyakoriság alapján. A hipotézis szerint igen, azaz mind a típusgyakoriság, mind az absztraktsági szint szignifikáns hatással bír a séma kiterjesztheségére.

3. Kísérleti személyek, módszer, anyag

A kísérlet a Berko-féle WUG-teszt egy változata (Berko 1958: 150–177). Az adatközlők csoportját 12 fő alkotta: mind fiatal (18 és 30 év közötti), felsőfokú tanulmányokat foly-

tató (de nem magyar szakos) magyar anyanyelvű (nem nyelvjárást nem beszélő) felnőtt, fele-fele arányban férfiak és nők. Minden résztvevő kapott egy papír-alapú tesztet, rajta 10 nem létező szóval és szavanként 1-1 kiegészítendő mondattal (lásd. *Melléklet*). A mondatok szintaktikailag egyértelműsítették, hogy a megadott nem létező szavakat többes számban kell beírni, de szerepelt a lapon erre vonatkozó instrukció is. Az álszavak listája egy anyanyelvűeken végzett előkísérlet eredményeként született meg az alábbi szempontok szerint: a tőváltakozatok esetén létező és az alapszókincshez tartozó szavak lettek eltorzítva egy-egy hang megváltoztatásával vagy betoldásával (pl. *mág, szeper, kó*). Abban az esetben, ahol a maga a tő nem változik, a magánhangzóharmóniát követve születtek új szavak (pl. *felnú, biröny*). Minden új szó egy adott tő/toldaléktípust reprezentált² (lásd. 1. Ábra). A tő- és toldalékkategóriák megnevezése Keszler (2000: 175) és Hegedűs (2004) alapján történt.

Tő-/Toldalékkategória	Létező szavak (tsz.)	Nem létező szavak
Magánhangzóra végződő	<i>autó - autók</i>	<i>felnú</i>
-a/-e hangokra végződő	<i>alma - almák</i>	<i>tinya</i>
Magánhangzóra végződő, v-vel bővülő	<i>ló - lovak</i>	<i>kó</i>
Mássalhangzóra végződő, mély hangrendű	<i>kabát - kabátok</i>	<i>sákun</i>
Mássalhangzóra végződő, mély hangrendű, nyitó tövű	<i>ág - ágak</i>	<i>mág</i>
Mássalhangzóra végződő, magas hangrendű, illabiális	<i>civil - civilek</i>	<i>vibil</i>
Mássalhangzóra végződő, magas hangrendű, az utolsó mgh. labiális	<i>gyümölcs - gyümölcsök</i>	<i>biröny</i>
Mássalhangzóra végződő, labialitás szerint nem illeszkedő, magas hangrendű	<i>könyv - könyvek</i>	<i>lönyv</i>
Hangzórövidülés a tőben	<i>kenyér - kenyerek</i>	<i>venyér</i>
Hangzóhiányos változatú	<i>eper - eprek</i>	<i>szeper</i>

1. ábra. Létező és nem létező szavak tő- és toldaléktípusonként

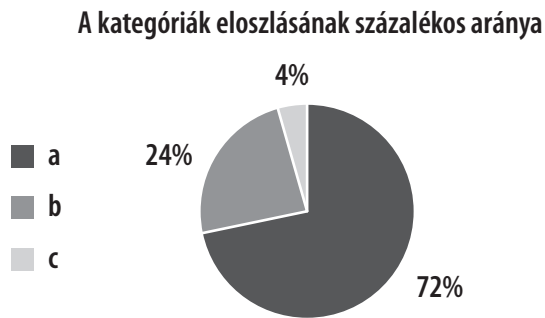
2 Mivel az eredeti vizsgálatban részt vettek A1-es szintű nyelvtanulói adatközlők is, a táblázatból egyes tőtípusok kimaradtak, mivel ezek nem jelentek meg a kezdő tanulók nyelvóráin.

Az eredmények az alábbiak szerint lettek kódolva:

- a. A szűkebb séma követése az adott tő(változat) vagy toldalék(változat) esetében (pl. *birönyök, kovak/kavak*).
- b. A tágabb séma követése az adott tő(változat) vagy toldalék(változat) esetében (pl. *birönyek, kók*).
- c. Különleges, egyéni megoldások (pl. *birönyak, kovok*).

Így lehetséges volt a válaszokat kategorizálni (az egyes szóalakokhoz tartozó pontos kategóriaszám a *Melléklet* részben olvasható) és ezeken statisztikai tesztek is elvégezni az *R3.3.1.* program segítségével.

A következő ábra azt mutatja, hogy az adatközlők által megalkotott toldalékolt alakok milyen arányban feleltethetők meg a fent meghatározott sématispusoknak.

2. ábra. A toldalékolt szóalakok eloszlása sématispusok szerint

Ahogy a 2. ábráról is leolvasható, a résztvevők a három lehetséges megoldási formát (**a.** szűkebb séma követése, **b.** tágabb séma követése, **c.** egyéni újítások) nem egyforma mértékben alkalmazták. Más szavakkal szólva a kategóriák preferenciája szignifikánsan eltért egymástól (a függő változó itt a kategóriakód, amely a nullhipotézis teljesülésekor 33%-33%-33% körüli lenne). A sztochaikus ugyanakoriságot vizsgáló Friedman-próbában $\chi^2 = 22,8$, $df = 2$, $p = 1.12e-05$; vagyis az adatközlők nem egyforma mértékben adtak **a.**, **b.** és **c.** kategóriába sorolható szóalakokat (a legtöbbször: 72%-ban **a.** kategóriájú toldalékolt alakokat alkottak).

A Magyar Nemzeti Szövegtár 2-ből 100 véletlenszerűen kiválasztott főnév tő- és toldaléktípusának számaránya adja a gyakorisági eloszlást a tőtípusok között³. Ennek az adja a logikai alapját, hogy az álszók valós szavak torzított változataként működtethetők, így például ha a 100-ból 37 db szó tartozik bele a magas hangrendű (utol-

3 A letöltés időpontja: 2017. jan. 8. A vizsgált 100 főnév nem tartalmazott tulajdonneveket, mozaikszókat, illetve betűszókat.

só magánhangzója illabiális), változatlan tövű, mássalhangzóra végződő sémába, ebben az esetben az ezt a kategóriát reprezentáló *vibil* álszó gyakorisági aránya 37% lesz.

A séma kidolgozottságát a szótó esetében az alábbi szempontok adják:

- Magánhangzóra vagy mássalhangzóra végződik?
- Mi az utolsó magánhangzója?
- Milyen hangrendű?
- Hány szótagból áll?
- Milyen típusú mássalhangzók vannak benne?

A valós szavakon mért gyakorisági eloszlás és kidolgozottsági fok részletes táblázata a *Melléklet* részben található. A 3 változót: 1) a leggyakrabban alkalmazott **a.** kategóriát; 2) a korpuszbéli gyakorisági eloszlást; 3) a jellemzők számát, azaz a kidolgozottságot szintén az R 3.3.1. statisztikai programmal elemeztem.

4. Eredmények

Az eredmények a várakozásoknak megfelelően összefüggést mutatnak a változók között. Spearman-féle korrelációs tesztet elvégezve látható, hogy az adott séma példánygyakorisága és kidolgozottsága 5%-os szignifikanciaszinten korrelál egymással $S = -0,8367, p = 0,0025$. Emellett az **a.** kategóriába (a legszűkebb séma követése) tartozó válaszok is korrelálnak a példánygyakorisággal: $S = 0,6616, p = 0,0372$. Az **a.**-típusú válaszok száma ugyanakkor nem mutat összefüggést a sémakidolgozásával, azaz az adott sémát definiáló tulajdonságok számával, ahogyan az a 1. táblázatból is kiolvasható.

```

Spearman correlations:
      a..válaszok.száma  gyakorisági..  jellemzői
a..válaszok.száma      1.0000          0.6616   -0.2384
gyakorisági..          0.6616          1.0000   -0.8367
jellemzői              -0.2384         -0.8367    1.0000

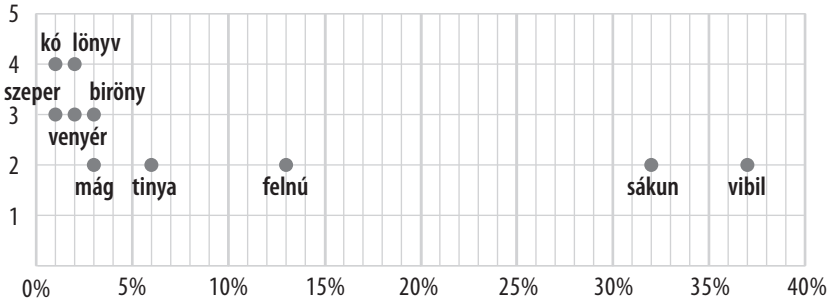
Number of observations: 10

Pairwise two-sided p-values:
      a..válaszok.száma  gyakorisági..  jellemzői
a..válaszok.száma          0.0372          0.5072
gyakorisági..              0.0025          0.0025
jellemzői                   0.5072          0.0025

```

1. táblázat. Az anyanyelvi adatközlők eredményeinek korrelációs vizsgálata az alábbi változók szerint: **a.** kategóriájú válaszok számának, a többes számú sémák gyakorisági aránya, valamint kidolgozottsága/jellemzőinek száma

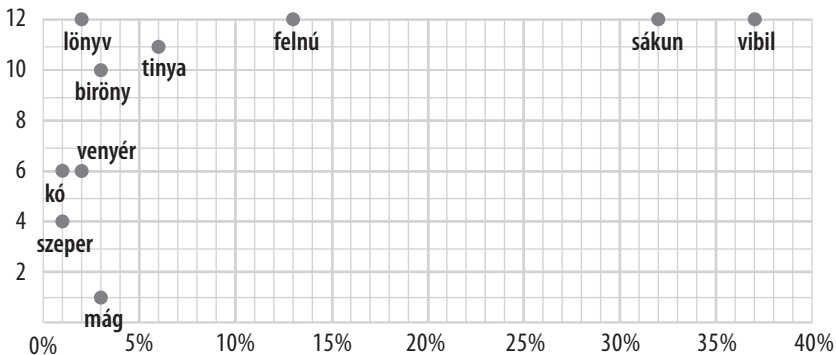
Érdeemes részletesebben is megnézni a korrelációs elemzéseket. Az alábbi, 3. ábrán a gyakoriság százalékban kifejezve a vízszintes tengelyen látható, míg az adott sémát definiáló tulajdonságok számát a függőleges tengely mutatja.

3. ábra. A nem létező szavak által reprezentált sémák gyakoriságának (%) és kidolgozottságának összefüggése

Megfigyelhető a tendencia, mely szerint minél kidolgozottabb egy séma, annál ritkábban fordul elő a mindennapi nyelvhasználatban (például a *kó* sémája, mely egyszerre nyitótövé és hangzórövidülő kidolgozottabb és ritkább, mint a magas hangrendű, mássalhangzóra végződő *vibil*). Fontos felhívni a figyelmet arra, hogy ez nem egyenlő a produktivitással: például a hangzónyújtó töváltozat – jelen dolgozat tapasztalatai alapján is (lásd. *tinya*) – produktívnak minősül, arányaiban ugyanakkor kisebb példányszámú sémát képvisel a magyar nyelvben.

A következő ábra az **a.** kategóriába sorolható (azaz a legszűkebb sémát működtető) válaszok számát mutatja összefüggésben az adott séma típusgyakoriságával. A függőleges tengelyen az látható, hogy az adott szóalak esetében a 12-ből hány adatközlő adott **a.** típusba sorolható választ, míg a vízszintes tengely továbbra is a 100 szóalakon mért %-os gyakorisági eloszlást ábrázolja.

4. ábra. Összefüggés a nem létező szavak toldalékolt alakjainak sémagyakorisága és aközött, hány adatközlő követte az adott szűkebb sémát a többes számú alak megalkotásakor

A látottak és a fent hivatkozott statisztikai próba alapján kijelenthető, hogy minél nagyobb egy séma típusgyakorisága, annál inkább hajlamosak azt az adatközlők egységesen kiterjeszteni egy új / nem létező szóra. Ez szembeötlő mind a gyakoribb sémájú álszavak esetében: *vibil* (12 db **a.**), *sá kun* (12 db **a.**), *fel nű* (12 db **a.**), *tinya* (11 db **a.**), mind a ritkább sémával rendelkezőkben: *kó*, a *szeper* és a *venyér* (6db**a.** – 4db **a.** – 6db **a.**). A gyakorisági mutató tehát nagy pontossággal segít megjósolni az **a.** kategóriájú válaszok valószínűségét.

Érdekes módon, míg a gyakoriság mind a kidolgozottsággal, mind az **a.** kategóriájú (szűkebb sémájú) válaszok számával korrelál, addig a Spearman-féle korrelációs elemzéssel nem mutatható ki kapcsolat utóbbi kettő között: $S = -0,2384$, $p = 0,5072$. Ez ugyanakkor nem meglepő annak tükrében, hogy az adott álszó jeles alakjának szűkebb sémája bizonyos szavak esetében bizonyosan több ismertetőjelet tartalmaz (vö. tövváltozatok), tehát kidolgozottsági mértéküktől függetlenül kaphattak **a.** kódot az egyes sémák. Így lehetséges, hogy míg a magas fokon kidolgozott *lön yv* sémája esetében 100%-ban **a.** válaszok születtek (12 db), addig a mind a hasonlóan kidolgozott *kó*, illetve az ugyanolyan gyakori, de csak 1-gyel kevesebb jellemzővel bíró *venyér* esetében nagyon eltérő válaszok születtek (6-6 db). Az eredmények alapján feltételezhető, hogy egyéb kognitív műveletek és nyelvi tényezők is szerepet játszanak egy-egy adott séma kiválasztásakor.

5. Következtetések

A kapott eredmények alapján kijelenthető, hogy a vizsgálatban részt vevő (fiatal, iskolázott, köznyelvet beszélő) nyelvhasználók az általuk rendelkezésre álló nyelvi mintából kiindulva alkotnak sémákat, melyeket a továbbiakban kiterjeszthetnek új példányokra is, legyen az létező vagy csupán kitalált szóalak. Bebizonyosodott, hogy ez a két változó összefügg egymással: minél kevésbé kidolgozott egy séma, annál inkább kiterjeszthető új példányokra is. A kiterjesztést leginkább az adott többes számú névszói sémának a gyakorisága befolyásolja, következésképpen ennek alapján meg lehet jósolni az **a.** kategóriába tartozó válaszok valószínűségét is. Ugyanakkor utóbbi a megfigyelt anyanyelvi adatközlőktől kapott adatok alapján nem áll összefüggésben a sémák kidolgozottságával (megjegyzendő, hogy a létező alapszó sémájától függően különböző kidolgozottságú megoldások lettek idesorolva).

Valószínűleg a kidolgozottság mellett a kognitív műveletek száma is szerepet játszik annak kiválasztásában, melyik sémát működtetik a beszélők. Például a *kó*, a *szeper* és a *venyér* (6db – 4db – 6db) inflektálása esetén az adatközlőknek két műveletet is végre kellett volna hajtaniuk: a tő változtatását és a toldalék hozzáillesztését, ám a kapott válaszok elemzése szerint tipikusan csupán az előbbit tették. Ugyanakkor megfigyelendő, hogy a *mág* esetében, melynek nincs se magas gyakorisága, se részletesen meghatározott tulajdonságai, csupán 1db **a.** válasz (*mágak*) született. Így valószínűleg további változókat is érdemes mérlegelni, melyek befolyásolhatják a sémaválasztást (pl. egy másik szóval való hangalaki hasonlóság mértéke).

Visszatérve az érzékelt gyakoriságra: az anyanyelvi beszélők automatikusan észlelik és alkalmazzák a számukra elérhető gyakorisági mutatókat. Ez az elképzelés alátámasztja a funkcionális-kognitív nyelvészek körében elfogadott holisztikus tárolás elképzelését is. Az eredmények szerint ezek a sémák versengenek egymással, és a beszélők maguk választják ki, melyik legyen az adott helyzetben a „győztes”. Ebből következően a nyelvet holisztikus módon, azt teljes egészében a mentális lexikonhoz tartozva érdemes elképzelni, azt nem vitatva, hogy az egyes toldalék- és tőtípusok között lehetnek szemantikai/produktivitásbeli eltérések. Továbbá az eredmények alapján felvetendő, hogy a produktivitás fogalmának használatakor túl kell lépni az igen/nem dichotómián, és azt egy skála mentén ajánlott elképzelni, hiszen még a formalista nyelvészek által nem produktívnak minősített tő- és toldaléktípusok sémája is részt vett új alakok megalkotásában.

Jelen munka következtetéseit a sémák versengésére vonatkozóan érdemes lenne L2 környezetben is alkalmazni. Alapvető pedagógiai tapasztalat, hogy a nyelvtanulók a kreativitást a logikával vegyítve képesek konstrukciók széles skálájának létrehozására mind a főnévi többes számot, mind más szerkezeteket illetően. Visszautalva a használatalapú nyelvfelfogásra: a beszélők a rendelkezésükre álló nyelvi anyag alapján absztrahálnak és alkalmaznak sémákat. Ebből következően a nyelvórák alatt kiemelkedően fontos, hogy megfelelő nyelvi input álljon a nyelvtanulók rendelkezésére: olyan, amelyik statisztikailag megfelelően reprezentálja a magyar nyelv sémarendszerét (így például kerülendő a klasszikusan „rendhagyónak” titulált alakok túlzott gyakoroltatása). Véleményem szerint az erre való törekvés mind a tankönyvekben, mind az egyéb tanórai anyagokban/szituációkban jelentősen segítené a nyelvtanulókat.

6. Összefoglalás

Jelen tanulmány célja a főnévi többes számú sémák alkalmazását befolyásoló változók feltérképezése volt. Ezt nem létező szavak inflektáltatásával és az eredmények statisztikai vizsgálatával végezte. Összegzésképpen elmondható, hogy anyanyelvi beszélők körében a főnévi többes számú séma típusgyakorisága összefüggésben áll mind annak kidolgozottságával, mind az anyanyelvi beszélők által érzékelt kiterjeszhetőséggel. Emellett a sémák működtetésében valószínűsíthetően egyéb változók is szerepet játszhatnak, úgymint a fonológiai hasonlóság. A levont következtetések alkalmazását érdemes lenne a magyar mint idegen nyelv oktatásának módszertanában is megfontolni.

Irodalom

- Aitchison, Jean 1993. *Words in the mind: An introduction to the mental lexicon*. Blackwell, Oxford Uk. Cambridge USA.
- Berko, Jean 1958. The child's learning of English morphology. *Word* 14: 150–177.
- Bybee, Joan Lea 1995. Regular morphology and the lexicon. *Language and Cognitive Processes* 10: 425–455.
- Bybee, Joan Lea 2010. Rich memory for language: exemplar representation In: Uő. *Language, Usage and Cognition*. Cambridge University Press, New York, 14–32.
- Bybee, Joan Lea 2013. Usage-based theory and exemplar representation. In: Hoffman, Thomas – Trousdale, Graeme (eds.): *The Oxford Handbook of Construction Grammar*. Oxford University Press, Oxford, New York, 49–69.
- Bybee, Joan Lea. 1998. *The emergent lexicon*. CLS 34: The Panels. *Chicago Linguistics Society*. 421–435.
- Gósy Mária. 2005. A mentális lexikon. In: Uő. *Pszicholingvisztika*. Osiris Kiadó, Budapest, 193–240.
- Hegedűs Rita 2004. *Magyar nyelvtan: Formák, funkciók, összefüggések*. Tinta Könyvkiadó, Budapest.
- Kajdi Alexandra 2016. An Inquiry into the Storage of Inflected Nouns in the Case of Hungarian Speakers and L2 Learners. In: Hegedűs Rita – Görbe Tamás (szerk.): *Small Language, what now?: The Theory and Practice of Functional Linguistics in Teaching „Minor” Languages*. Biblion Media GmbH, München, 93–104.
- Keszler Borbála (szerk.) 2000. *Magyar grammatika*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 175–182.
- Langacker, Roland Wayne 2008. Preliminaries. In: Uő. *Cognitive Grammar: A Basic Introduction*. Oxford University Press, New York, 3–89.
- Langacker, Roland Wayne 2009. Constructions in Cognitive Grammar. In: Uő. *Investigations in Cognitive Grammar*. Mouton de Gruyter, Berlin, New York, 1–39.
- Lukács Ágnes – Pléh Csaba – Kas Bence – Thuma Orsolya 2014. A szavak mentális reprezentációja és az alaktani feldolgozás. In: Pléh Csaba – Lukács Ágnes (szerk.): *Pszicholingvisztika 1*. Akadémiai Kiadó, Budapest, 168–250.
- Meara, Paul 1983. *Word associations in a foreign language*. 1–8. A letöltés időpontja: 2013. 06. 10. <http://www.lognostics.co.uk/vlibrary/meara1983.pdf>
- Navracsics, Judit 2007. *A kétnyelvű mentális lexikon*. Balassi Kiadó. Budapest.
- Pinker, Steven – Prince, Allan 1991. *Regular and Irregular Morphology and the Psychological Status of Rules of Grammar*. Proceedings of the Seventeenth Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society: General Session and Parasession Grammar of Event Structure. 230–251.
- Schmid, Hans-Jörg 2007. Entrenchment, salience and basic levels. In: Geeraerts, Dick – Cuyckens, Hubert (eds.): *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*. Oxford University Press, Oxford, 117–138.
- Tuggy, David 2007. Schematicity. In: Geeraerts, Dick – Cuyckens, Hubert (eds.): *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*. Oxford University Press, Oxford, 82–116.
- Ullman, Michael T. 2004. Contributions of Memory Circuits to Language: The Declarative/Procedural Model. *Cognition* 92: 231–270.

Melléklet

1. Magyar és haladó nyelvtanulók kérdőíve a WUG-teszthez

Kora: _____ Neme: _____ Anyanyelve: _____

Folytatott-e nyelvészeti tanulmányokat (a nyelvtanulás most nem számít)? _____

Írja be a mondatokba a szavak többes számú alakjait!

pl. kifli

A kiflik az asztalon vannak.

felnú

A _____ a széken vannak.

vibil

A _____ a játékboltban vannak.

venyér

A _____ a Dunában vannak.

szeper

A _____ a szupermarketben vannak.

lönyv

A _____ a téren vannak.

biröny

A _____ a fürdőszobában vannak.

mág

A _____ a konyhában vannak.

tinya

A _____ az iskolában vannak.

sákun

A _____ a moziban vannak.

kó

A _____ a Városligetben vannak.

2. A WUG-tesztben elemzett szóalakok kategóriák szerint

	a	b	c
sákun	12	0	0
biröny	10	0	2
szeper	4	8	0
vibil	12	0	0
tinya	11	0	1
kó	6	4	2
mág	1	11	0
felnú	12	0	0
lönyv	12	0	0
venyér	6	6	0

3. A gyakorisági eloszlás százalékban kifejezve és a tulajdonságok megállapítása a tő- és toldaléktípusok szerint

szótó	jellemzői	gyakorisági %	mgh/ msh	magas/ mély	szótag- szám	mgh típusa	msh típusa	össz.
sákun	2	32 %	1	1	0	0	0	2
biröny	3	3 %	1	1	0	1	0	3
szeper	3	1 %	1	1	0	0	1	3
vibil	2	37 %	1	1	0	0	0	2
tinya	2	6 %	1	0	0	1	0	2
kó	4	1 %	1	1	1	1	0	4
mág	2	3 %	1	1	0	0	0	2
felnú	2	13 %	1	0	0	1	0	2
lönyv	4	2 %	1	1	0	1	1	4
venyér	3	2 %	1	1	0	1	0	3